

вже

листи пожовкли серед дня, що на
обличчі восковою маскою застиг.
казали : за
одвірком десь година з тучею
у погляді кульгає, виминаючи
тінь звалених дерев. шляхи лягли
круті, спокусливі — між нами. ще
не повернулись голуби, посіяні зимою,
з-поза тих лісів, де прадуби
розказують страшні легенди про вогонь.
чи то вже ти ?
снується голос чийсь
з вимовою осінньої кульбаби.
— твій ?

Збірка « [Нічні перекази](#) ».